

## Jak to vypadá v Čechách.

Z Tábora píše se ze dne 10. srpna: — Zastavení osobní dopravy na tratích způsobilo na českém venkově zcela mimořádný stav. Jsme bez jediného spojení s Prahou, odříznuti od celého světa, zbaveni všeho styku s centrem naší země; přes noc stali jsme se oasou, či lépe řečeno ostrovem na souši. Skrovná pošta, docházející opožděně jednou denně, přináší no viny ze věrejška, sdělujeji nálosti dávno již předstížené dneškem. Ale i o ty je tu shánka a zastaví-li se níh někdo na ulici, obklopí ho hlouček a všichni zvědavě čtou, vyslovují své názory o situaci a pak se rozcházejí, aby roznášely zprávy dále. V těchto dobách cítí se tu nesmírná důležitost a potřeba tisku; a dlužno říci, že vliv jeho jest veliký. Malý příklad: V jihočeském větším městě, odkud tento dopis odeslán, jako všude jinde hned v prvních dnech vznikla veliká nouze o drobné. Dne 6. srpna nebylo vůbec možno rozměnit nikde pětikorunu; dne 7. srpna s velikou námahou korunu. — Stalo se v bezpečí v případech, vyslovují své názory zabalené zboží vrátiti, protože na jeho pětikorunu neměl obchodník zpět. Stříbro i nikl zmizely v těchto dvou kritických dnech zcela z oběhu; ani na poště, na berním úřadě, v záložnách a spořitelnách nebylo drobných. Obchodníci pomáhali si dvojím způsobem: jedni přijali od známých jim osob bankovku, stvrdivši příjem v knížce a dávali zboží tímto způsobem, až obnos vyčerpán. Druzí, pokud mohli, dávali nazpět — v poštovních známkách. Tento druhý způsob "měny" ovšem vzhledem k lepkaivosti známek se neosvědčil a praktičtější jeho v několik hodinách ustalo. A teprve když přišlo v novinách přesvědčivé upozornění, že je nesmyslné shrabovati a ušehovávatí mince, nastalo náhle věra uvolnění a z bohatých zásob aspoň část dostala se do oběhu. Dnes již skoro všude se roznášá papír a dostane se i na větší bankovku zpět. — Rovněž ustalo i překotné zásobování se potravinami. V prvních dnech obchody byly přímo ve stavu obležení a nebylo jediného člověka, který by nešel s nůši, košem nebo taškou vysoko napřechovanými. I to již utichlo a v obchodech i na trzích je opět normální ruch. Jinak je, bohužel v obchodech a živnostech, jež neslouží potřebám denním a potřebám žaludku. Jsou to v prvé řadě obchody s modním zbožím, kam nevkročí za celý den noha. Majitelé těchto zle naříkají, částečně je uzavírají a jsou-li podnikavější, chytají se honem jiného.

Všestranná je nouze o dělníctvo, zvláště zemědělské, pak v pivovarech, sladovnicích a ve mlýnech. Žita stojí už desátý den v "panáčích" na polích a není, kdo by je odvezl. Tu a tam, kde zcela neztratili hlavu, školní děti na trakařích odvázejí úrodu, ženy na nůších a v plachtách odnášejí snopy; ale o nějaké organizační práce není potuchy. A přece velmi mnohé dalo by se zachránit, kdyby při starosta nebo užitelný zorganizoval sbor pracovních sil, který by skládal dnes tomu, zítra onomu. Někde se již tak děje, ale většinou, chodí zbylí jako bezhlaví, dny ubíhají a obilí na polích vzrůstá a hnije. Všeobecně se cítí nutnost nějakého rozsáhlého zásáhnutí do těchto bezutěšených poměrů. Je třeba nějakým vhodným způsobem vzpružit skluslou mysl pozůstalých žen, které místo, aby energicky chopily se práce na poli, od časného rána až do noci s dětmi vládějí se po lesích a hledají houby, jakoby to za daných poměrů byl jediný spásný prostředek.

I v takových průmyslových závodech, jež zabývají se výrobou denních potřeb, v pivovarech, lihovarech a mlýnech, je výroba omezena, jednak nedostatkem pracovních sil, jednak nedostatkem uhlí. Pivovar, kde denně byly dvě várky, ohlásil nyní týdne jen dvě; v "Amerikánu", kde se mlelo dnem i nocí, několik složených stojí a mele se jen přes den. — Po od-

bytém odvodu koní je dnes po-tah vzácností. Vše obstarává se kravami, menší vozíky se zelenou, mlékem a malým nákladem táhnou psi. Je zajímavé, jak ke-cti přišlo opět kolo. Kdo je má a tím i na něm jezdit, je dnes ve veliké výhodě. Nikdy nepřešlo silnice tolik cyklistů jako nyní; nikdy tolik motorek a automobilů. Tento moderní dopravní prostředek stoupl nyní úzasně v ceně; padesát i sto jich přehřel silnicemi ku Praze a k Vídni, většinou s civilními pasažery, kteří zmeškali poslední spojení s drahou. Dle ohromné po-potávky po příležitostném svezení lze souditi, že autobusová doprava by nyní přišla velmi vhod na menší i větší trati. Kdyby stav uzavře-ní drah měl ještě delší čas potra-vati, bylo by záhodno postarati se o nějakou nápravu. Vyskytlo se již dosti statečných chodců, kteří na příklad z Tábora pustili se do Prahy pěšky, neboť je dosti obtří-zno dostat si na poštovní vlak, kte-rý ostatně jede celou noc, legiti-mační.

Co tyto řádky píše, vydala Městská spořitelna v Táboře, aby odpomohla nedostatku drobných, ko-runové poukázky ve formátu jíz-dních lístků, ovšem jen pro místní obchod. Z počátku byly přijaty s jistotou nedůvěrou nebo lépe řeče-no opatrností. A nescházelo ani na komických scénách! Do jednoho obchodu přišla žena z okolí a plá-tala desítkou. Když jí kupec dával nazpět v těchto poukázkách, sprá-skla ruce a zvolala: "Ježíšmarjá — a to už stříbrné koruny neplatí? — Já to nešťastná mám jich doma v hrnci za dvě stě!"...

## Když minou líbánky.

Líbánky! Většina starších lidí vzpomíná na ně jako na nejkrásnější dobu života. Zjevně ženy vrací se k nim ve vzpomínkách po celý život, ba žijí někdy právě jen těmi vzpomínkami, které zbyly jim jediné z krásného sna o man-želském životě. Neb právě ženy o man-želském životě tolik sní! Za tím co muži vstupují již do man-želství s jistými zkušenostmi, u-zavírají dívky sňatek zcela nevě-domě a teprve životem těžce vy-kupují to, co jim mohlo býtí poskytnuto již před sňatkem, kdyby nebylo zvrácené divé výchovy a kdyby se rodiče byli postarali, a-by děvče vědělo, co je vlastně man-želství a jaké ukládá povinnosti. Pak by snad nebylo těch sňatků, které se někdy uzavírají jak z chvilkového rozmaru, mezi lidmi, kteří se ani dobře neznají, nebo kteří ani neuvážili, vystačí-li jim prostředky vůbec na vydržování společné domácnosti, pak by snad se hlavně děvčata nehala tak o překot do manželství pouze jen proto, aby byla vdána. Jsou to ta, která spatřují v manželství jen zaopatřovací ústí, kde by pohodl-ně byla živa a kde mají více vol-nosti, než jsou-li svobodna. Jak často se stává, že právě tyto ženy zklamou se ve svých výpočtech a ty pak jsou největšími nepřítel-ky němi šťastných domácností. Svý mi nářky na zklamání otravují celé okolí, znemožňují práci svým mužům, běhou jim všude spoko-jenost a ženou ubohu lodičku man-želství vstříčí jistému ztroskotání.

Jak je možno, mívají se přece tak rádi! Slyšíme pak často vý-křik podivu, když některá z těch man-želských tragodií prodere se na veřejnost. Mívají se rádi! Snad je to i pravda. Sešli se kdysi v zábavě, zalíbili se jeden druhému a počítali k sobě i vzájemnou lás-ku, lásku mladých lidí, kteří hlou-běji nepřemýšlejí o svých pova-hách a budoucím společném životě, nýbrž touží jen po společném ob-jetí. Zdálo se jim, že jsou jako stvořeni pro sebe. Život jim za svobodna plynul tak klidně, har-moniicky. Bylo to vše tak krásné! Tajemné schůzky, pak vyznání, pří-pravy k svatbě, chystání nové do-mácnosti — žádná dívka nezná krásnějších chvil v životě. Den svatby a první čas manželství mi-ne jako v blaženém snu. Všecko je kolem nové, pivabné, manžel je samá pozornost a ohořta, manžel-ka se rozplývá v blahu... Je to doba líbánek.

Ale doba ta netrvá bohužel dlouho, tak jako nejkrásnější květ o-byčejně nejdříve odkvétá. Je to už zákon přírody. Sňatkem nastá-vá lásce lidské doba největšího roz-květu a pak dle věčného zákona o pomíjivosti nastává opadává-ní. Růžové lístečky milostné-ho zanešení opadávají, ale proto ještě nemusí strom zajít. Naopak nadehází na doba zralosti, doba plodu. Je jisto, že milostná vášeň nemůže vyplnit celý život dvou li-dí, naopak že brzo pomine a že manželství musí si najít jiný ob-sah, daleko trvalejší ceny. A tím je přátelství.

Líbánky, na které ženy tak dlouho a často i nemístně vzpomínají, jsou vlastně jen jakousi epizodou v životě, epizodou sice krásnou, a-le pomíjivější. Láska přehrá a třeba její místo nahraditi něžným přátel-stvím, povinností a prací. A tu pak se teprve rozvinou jednotlivé cha-raktery, tu se ukáže, co bylo prav-dou a co lží ve vzájemném pomě-ru. Ženy, které se rozplývaly lás-ku, mluví s pohrdáním o svých mužích, protože jim nemohou poskytnouti to, o čem snily a vzdychají sentimentálně: "Kde jsou ty časy, kdy by byl pro mne do-vody skočil!" A muži utíkají z domova, na který se tolik těšili, a hledají útěchu v hostině. Rub nešťastného manželství ukazuje se v celé naboře.

Tento stesk na změnu mužů po svatbě je skoro všeobecný. Je ke-mně chladný, nemiluje mne už, říkájí ženy, přátelé jsou mu mile-ší atd. A pak začne se hned s ká-záním a scénami, — které ovšem vedou jen k horšímu. Nebylo by lé-pe přemýšlet trochu více o příči-nách toho a tom, nejsou-li ženy také trochu tím vinný, že mužové přeháží z domova? Trpělivost, od-patrnost, dobrota byly by jistě lep-ším prostředkem, než hrubá slova. Hlavně je třeba přemýšlet o účelu a obsahu života. Žádá-li žena, aby jí muž říkal stále táz lichevitá slo-va, jako za svobodna, je to pošeti-lost. Život nedopřává jednoduše času k takovým malichernostem, přináší nové starosti a nové svíze-le, ale také nové starosti, zejména radosti otevírají a mateřství, kte-ré jistě nahradí i slastnou epizodu přehájejících líbánek.

## Válečné nebezpečí ve vzduchu.

Kterýkoliv technický vynález moderní nalezá dnes skoro nejdí-ve užitečnou pro účele vojenské. Všechny předpovědi či lépe bujné fantazie romanopisců jsou překo-nány a nejmohutnější dostiženy. Verneův "Tajemný hrad v Kar-patech" má důstojný pendant v moderních opevněních, kde ostatně drátý nabitý silným proudem elektriny zabíjejí na ráz řady ú-točníků. Podmořské čluny se zdají také dnes být větší mocností i než "superdreadoughty" a vzduš-né loďstvo v moderní válce je již nezbytnou součástí pozemní i ná-mořní moci.

H. G. Wells, jenž se nedávno při hlásil svými články v chiežské "Tribuně" ve "Válece ve vzdu-chu", líčil až přesycenými barva-mi hrůzy války budoucnosti, v níž německé vzducholod' stvo ničí veleměsto Londýn.

Pokud se jeho příšerné sny mo-hou uskutečnit, ovšem v tom po-měru jako sny se v sedli života spl-nití mohou, nemožno dnes rozhod-nouti. — Ale případ antverpský, kde vzducholod' německá mohla ne-rušeně vřhat pumy nezvyklé vý-bušné síly, dokazuje oprávněnost panického strachu, který již od let — nevím, zda od vydání Wel-sova románu — Anglii udržuje v napínavém údesu. A dnes více než kdy jindy jsou k němu příčiny. Německé voje dostihly dle svých plánů se strojevo přenosnosti bel-gického břehu Severního moře a Ostende přý dle plánů těch má tvořiti základnu pro akci něme-ckých vzducholodí proti Anglii. A jaké jsou to plány: útok na spoje-nécké loďstvo a útok na Londýn se vzdušných výšin. Z Ostende do válečného přístavu britského Do-veru jest pouze 120 mil, které dnes může německá vzducholod' ty pu Zeppelinova urazit za dvě ho-

diny, letí-li střední vzducholod' z Hamburku neb Emdenu do Londýna doletí vzducholod' za méně než 6 hodin. Ze tohoto letec-kého výkonu za příznivého počasí jsou německé vzducholodí schop-ny, to dokazují lety od Bodamské-ho jezera do Cuxhavenu i na ji-ných i delších tratích.

Nebezpečí takové akce zde je a nebezpečí to jest pro britské a francouzské loďstvo větší než pro Londýn, ač ani ten z nebezpečné sféry možné útočné akce Zeppeli-nů nijak neuniká, třeba byl chrá-něn reflektory, puškami a děly pro palbu na vzducholodě zvláště se-strojenými i četnými aeroplány. Nebezpečí tkví hlavně ve dvou vlastnostech německých vzducho-lodí. Jednak mohou zcela nesly-šeně dorazit na místo svého cíle a pak mohou jednotlivě nésti od 40—60 centů traskaviny a jich také bez velkého nebezpečí použiti. A pokud známy jsou výsledky ma-névru německých vzducholodí, kte-ré mají rozlohy aspoň 1000 čtvere-cích yardů. Náš městský blok mo-hou německé vzducholodí zasá-hnouti granáty s pravděpodob-ností 80 procent. To jest, z deseti vržených granátů třetí asi 8 domů najednou městském bloku stojící.

Vedle granátů však daleko hroz-nější jsou účinky střel děla zvlášt' pro vzducholodí sestrojného. Vá-ha střel jest asi 150 liber a jistota trefy jest daleko větší než při vrhání granátů, nemluvě ani o prudkosti střely a ovšem obrovské síle v náboji obsažených traska-vin, které mají daleko větší vý-bušnou sílu než všechny dosud známé.

Jest proto vzducholod' typu Zeppelinova, přes posměch, který jí stihal při častých neúspěších, o-pravdu vážným, ba příliš vážným válečným ústrojím.

Ovšem existují již i obranné prostředky. Především jsou to re-flektory které vrhají za noci svět-losla na mnoho mil a tím vzdušného nepřítele demaskují: jsou to puš-ky a děla, která svou zvláštní kon-strukcí jsou s to zničití vzducholod' jedinou ranou ale ty donesou pou-ze do výše 1500—1800 yardů, kdež to vzducholod' může s velikou pře-sností zasáhnouti svůj vyvolený cíl s výše 3000 yardů!

Uvážíme-li tedy všechny možnos-ti příznivé i nepříznivé pro usozo-vání o výkonné schopnosti něme-ckých vzducholodí, můžeme přijati za pravdu se blížeji závěr: že to-tiž vzducholodí německé jsou pře-vnou obávaným činitelem váleč-ným, s nímž počítat musí a dle různých zpráv i počítá jak admi-ralita britská tak pozemní moe spojeneční.

Lze silně pochybovati, že by vzducholodí německé mohly — o-e se prý Němci chtějí pokusiti — křiti dopravu pozemního vojska německého jež se chystá k vpádu do Anglie — po dobytí Paříže.

V tomto plánu ovšem je již tro-cha velikášství německého, které může se silně přepočítati. Vskaz-stačí, že Němci opravdu v možnost provedení svých plánů věří. A německá sebevěra dokázala již častěji, že je počátkem úspěchu.

Přes skoro všeobecnou skepsi k naději Němci do vzducholodí vkládají, jež ostatně má vlastně vznik v živém přání, aby něme-cká výbojnost neměla tak nebez-pečných prostředků jest dobře při-pravovat se na možná překvapení. Noční útok Zeppelinu na Antver-py a Paříž jest dosti výmluvným, než aby bylo třeba jím operovat ku vzbuzování trapné předtuchy, že válka evropská bude prováze-na příšernými akcemi vzducho-lod' stva, které jsou s to zvrátiti i poslední pochyby, že "sen budoucnosti" Wellsem mistrně a barvitě vylicený, může být jen z části při-blížiti se stínu — hrozivě skuteč-nosti.

## Vojska, jež prodělala válku.

Měsíčník "The World's Work" na měsíce září přináší následovný: Jest to zvláštní, že skoro všech-na vojska v této válce, která pro-dělala skutečnou válku před tím, jsou vojska protiněmeckých spo-

jeneč. U Mukdenu v r. 1903 mělo Rusko tak velikou jednotlivou ar-mádu, jaká kdy v dějinách světa šla do bitvy. Vojáci v jeho armádě na dalekém Východě dostali důkla dný výcvik. Velká část těchto ve-teránů jest i nyní v ruském vojsku. Osvědčili se býti výtečnými voja-ky Spoj. Států v Mandžursku do-svědčují o tvrdošijné odvaze rus-kého vojáka za těch nejhorsích o-kolností, i za špatného vúdeovství jakým trpěl v Mandžursku, ruský voják vydrží ohromné ztráty, a-niž by klesnul na mysl.

Veteráni z Mandžurska utuží ostatní ruské vojsko. Nutno vy-řekti, zdali poučení z Mandžurska urychlilo inteligenci a zvěšilo zručnost ruských vúdeů.

Spojenec Ruska, má také vojsko otužené ve skutečné válce, ač ne-má ho daleko tolik. V posledních deseti letech měla Francie v Ma-roccu najednou až 70.000 mužů. Ač služba vojenská v severní Afri-ce nebyla proti takovým protivní-kům, jakým nyní čelí vojsko repu-bliky, přece jen mělo vojsko její zvláště tuhou službu v obtížné ze-mi. Za těchto okolností francouzské severo-afričké vojsko stalo se jedním z nejlépe známých bojov-ných vojsk ve světě.

Poslední skutečné válčení Anglie ve velké míře bylo v Burské válce před dvanácti roky kdy měla million mužů v poli. Anglie měla by býti s to dostati něco z oněch mužů do služby, a důstojníci u ve-liní obdrželi svoji zkušenost skutečnou v kampani v jižní Africe.

Nejotuzilejšími vojiny ve válce jsou Černohoreci a Srbové, veterá-ni dvou krvavých válek sotva před rokem.

Na druhé straně německé a ra-kouské vojsko nemají žádné sku-tečné válečné zkušenosti, výjma kampaně vrnějšího v Jihozápad-ní Africe v letech 1903-6, v nichž bylo jednu dobu skoro 20.000 ně-meckého vojska. Německo nemělo větší síly vojska v poli od války francouzsko-pruské. Rakousko, kromě takových poměrně malých operací jako byla válka proti be-gům v Bosně ku konci let 70tých nemělo žádné skutečné války od války s Pruskem v r. 1866.

## Pomoc při otrávení houbami.

Neopatrnosti a neznalosti mož-no se snadno houbami otrávit. Ve svém spisku o houbách, který vy-dal J. Lorenc v Třebíči, pojedná-vá Fr. Závřel také o úkazech v prvním okamžiku máme upotřebiti. Ukazy otrávení neobjevují se stejně. Při některých houbách v kratinké době, u jiných teprve po 5 až 10 hodinách. Obvyčejně dos-távají se při otrávení rozčile-nost, nepokoj, a někdy až zúřivost. Otrávení naříká na kruté, nesnesi-telné bolesti v žaludku a ve stře-vách, cítí závrat, omámení a chvěje se na celém těle. Není-li hned ry-chlé pomoci, dosáhne otrávení v-recholu, což se jeví náhlým utišením povrchním dýcháním a slabým tlukotem srdce, a tu často i při nej-větší námaze bývá otrávený ztra-ecen. Především hled' me nemoč-ně přimět k dávení. Vlažná voda s mýdlem neb olejem, anebo s roz-puštěným mýdlem způsobuje brz-ké dávení. Dobře jest lehtati otrá-veného prstem neb pěkem v hrtanu tak dlouho, až se dávení dosta-ví. Dostalo-li se vydatně hled' me nemočného posilnutí horkou čer-nou kávou neb dobrým červeným vínem. V případě, kde se otrávení-mu teprve po delší době pomoci dostane a kde bývá již seslaben, aneb doela ve mdlobách, hled' me nemočného především vzkřísiti mýváním studenou vodou, ví-ným octem a dýcháním čpavku, pak třením nohou teplým flanel-em neb kartáčem. Po té prospíva-jí vydatně dráždicí nápoje, jako ko-fáček, čaj, silná černá káva neb horké víno. Užívati octa se však zrazuje, poněvadž se tím jed ry-chleji rozpouští a do těla rozvádí. Uplýnulo-li po otrávení již několik hodin a houby jedovaté se již na-cházejí ve střevách jest nejlépe upotřebiti prostředků čistících. Není-li jiného po ruce, dejme ne-močnému rychle oleje; nejlépe pí-sobí dávka jedné neb dvou čí ri-

## Dobrodruzi.

Sta a sta mladých mužů ruz-ných národností, Američanův, I-thlav i jiných, hlásí se jako do-brovolníci pod francouzské dra-popory. Bude prý z nich utvořena nová cizinská legie.

Proč jdou ti cizinci do boje za Francií? Jistě ne z vlastenečtví — jsou to přece cizinci. Mohlo by se říci, že snad jdou do boje — proto, že Německo jest jim představitelem militarismu a násilí, proti němuž Francie hájí svobodu a ci-vilisaaci. Ale u věšiny jich bez pochyby rozhoduje pouhá touha po dobrodružství. Jinak bylo by těžko vysvětliti si, proč takový Američan, Ital, anebo Švýcar chce zabíjeti Němce, kteří mu přece ne ublížili.

Válka jako honba je "sport králův", a takový dobrodruh jde do války proto, že je si vědom, za-bíje-li hodně nepřátel, že za to ne-bude odsouzen ani pověšen, ný-brž plácen a chválen. Ve válce mizí všechny překážky, pouta a zákazy, kterými civilisee jich bez uzde divoké pudy — ve válce pa-nuje právo jistní, právo silnějšího — a to vstí dobrodruhy, kte-rým válka jest pouze rozčlujícím sportem.

## Nejbohatší muž ve světě.

Nejbohatším mužem na celém světě je ruský car, Mikuláš Dra-hý, jehož milliony není možno ani spočítati. Car ruský mohl by na-psati ček na jakýkoliv rozumně vysoký obnos a tento ček byl by tak dobrý jako zlato. Druhým nejbohatším mužem na světě jest dle všeho senátor William A. Clark z Montany, jehož osobní jmění má cenu \$500,000,000. John D. Rockefeller, nesprávně pova-zovaný za nejbohatšího muže ve Spojených Státech, má asi za \$250,000,000 majetku.

Je to značně veliký obnos, ale přece jenom nesnese porovnání s majetkem cara všech Rusů, "ta-tfčka" 129,000,000 lidí v ruské ří-ši. Nejbohatší ženou na celém světě je paní Bertha Kruppová z Bohlen, majitelka obrovských Kruppových zářezáren v Německu.

Abychom si učinili představu o obrovském majetku cara ruského Mikuláše, musíme si uvědomiti, že caru náleží 34 procenta veške-ré půdy v Rusku. Rozloha Ru-ska je obrovskou a následovně ce-na jeho pozemkových držav jde do závratných výší. Na těchto pozemcích ruského cara náležají se doly na železo, platinu, měď a zlto. Jsou tu nekonečné lesy, o-brovské rozlohy orné půdy a řeky, plné ryb. K tomu pak při-počítejte cenu státních budov, státních skvostů a všechny státní fondy, neboť v Rusku všechen majetek státu vlastně patří caro-vi samotnému. Nie neuzáje pro-dáno anebo vyměněno býti bez je-ho podpisu.

Nikdo doposud se nepokusil, a-by odhadl obrovský majetek ru-ského cara. A i kdyby se byl po-kusil, těžko získal by číslice přes-ných. A přes tento obrovství ma-jetek car ruský přece není štast-ným a spokojeným. Stále musí se trásti volbách o svůj život. Ký div, že v takovém rozpolože-ní myslí stává se mystikem a ne-chá se ovládati takovými zlodu-chy, jakým je mnich Rasputin. — Nejsmutnější panovník, který se denně obává, že intriky a spiknu-tí mohou zakončiti jeho život, je-hož srdce naplněno je bolestí nad zručeným synem a následníkem trůnu, je nejbohatším mužem na celém světě.

Storch  
Old  
Saxon  
Beer  
ALWAYS  
POPULAR